VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 17 NOVEMBER 2022

Onderwerp: Sessieverzoek Forza! huisvesting statushouders

Voorzitter: dhr. P.J. Boerman

De leden: dhr. M.L. Beusenberg, dhr. H. den Butter, mw. A.E. Gumbert, dhr. P. Huijer, mw. S. van de Meeberg, dhr. E.J. van der Peet, dhr. F. Sidali, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. E. Vermeulen, dhr. M.H.C. Winkelhuis, mw. M. Woolthuis

Griffier: dhr. M.H.H. Gerding

Portefeuillehouders: dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.H. Ruigrok (vanaf 21.00 uur), mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven, mw. M. Steffens-van de Water

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Welkom allen bij de sessie die we hier vanavond hebben. Het is een interessante sessie die valt onder het Woonbeleid. Het gaat over de huisvesting van statushouders. De sessie is aangevraagd door de fractie van Forza! Er hebben zich geen insprekers gemeld. Ook al loopt mevrouw Smand nu voor mij langs. We beginnen zo met de eerste termijn, daarvoor heeft u spreektijden. Die heeft u gezien. Ruim voor de sessie is het gevraagde overzicht van de nieuwe cijfers voor de taakstelling om statushouders te huisvesten gedeeld met de raad. Die kunt u ook gebruiken in uw termijnen. En ter afronding van de eerste termijn denk ik dat de wethouder de behoefte zal voelen om te reageren op de eventuele vragen. Volgens mij is dat wat ik wil zeggen vooraf en dan geef ik het woord als eerste aan de heer Vermeulen namens Forza! Want die is de aanvrager van de sessie.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, vanavond agendeert Forza! een onderwerp waarbij niet zelden emotie de overhand neemt en daardoor ook niet zelden een rationeel gesprek in de weg staat: de huisvesting van statushouders en daarmee automatisch die van alle Nederlanders met een bescheiden inkomen. Ik hoop dat we vanavond zo'n gesprek wel zullen hebben.
Iedere keer als we het erover hebben, wordt gesteld dat statushouders toch gewoon inwoners zijn. Voorzitter, alle inwoners zijn gewoon, maar sommige inwoners blijken toch gewoner dan andere. 'Gewone gewone' inwoners staan jarenlang op wachtlijsten, voor het huisvesten van 'gewone gewone' inwoners, stelt het rijk geen dwingende quota op, passeert het rijk niet de provincies en gemeenten. Voor 'gewone gewone' inwoners worden door het rijk geen bestemmingsplannen aangepast. Statushouders zijn heel bijzondere gewone inwoners, voor wie de rode loper wordt uitgerold, terwijl 'gewone gewone' inwoners de rij voor zich steeds langer zien worden. Haarlemmermeer heeft nog niet aan haar taakstelling voldaan of de VNG belooft landelijk nog eens 25.000 extra statushouders te huisvesten. CDA-minister Hugo de Jonge wil gemeenten dwingend voorschrijven welk percentage huurwoningen naar statushouders moet gaan. Reden voor Forza! om over de huisvesting van deze groep met elkaar in debat te gaan.
Voorzitter, toen in 2013 mijn dochter geboren werd en ik als trotse vader daarvan aangifte mocht doen op het gemeentehuis, bracht ik automatisch het toenmalige college op de hoogte dat er een nieuwe inwoner bij was gekomen die op een zeker moment in de toekomst ook op zoek zou gaan naar zelfstandige woonruimte. Zeg maar een gewone inwoner, van wie je aan mag nemen dat die de komende twee decennia gehuisvest zou zijn onder mijn dak. Twintig jaar om voldoende woonruimte te

creëren voor deze en andere nieuwe Nederlanders die uiteindelijk het nest willen verlaten, die een volwassen leven willen gaan leiden, net als wij allemaal. Niet iedereen heeft kapitaalkrachtige ouders die voor alle kinderen zomaar even een huis kopen. Voorzitter, bijna niemand heeft dat. Heel veel mensen zijn vanwege hun inkomen afhankelijk van de beschikbaarheid van een sociale huurwoning.
Onze fractie heeft met wat doorvragen de cijfers boven water weten te krijgen, die laten zien wat we eigenlijk allemaal wel weten. De cijfers van WoningNet illustreren de staat van de woningnood. De sociale woningmarkt is er een als een omgekeerde stoelendans waarbij van stoeltje wordt gewisseld door de doorstromer maar waarbij ook ieder jaar een paar stoeltjes vrijvallen voor de mensen aan de kant. In het geval van Haarlemmermeer betrof dat in de jaren 2019 tot en met 2021 998 stoeltjes, lees woningen. 30% van die woningen mogen wij toewijzen aan onze eigen starters. Dat zijn 331 woningen in drie jaar tijd. Bij de toewijzing van die woningen komen mensen met een urgentieverklaring ook nog eens vooraan in de rij en zo bezien komt het aantal van 100 woningen dat in die periode naar statushouders ging, in een heel ander daglicht te staan.
Tussen 2012 en 2021 is dan ook het aantal actief woningzoekenden, zowel in de regio, als in de Haarlemmermeer bijna verdubbeld, terwijl de hoeveelheid sociale huurwoningen die jaarlijks vrijvallen voor starters nagenoeg gelijk is gebleven. Dan hebben we nog buiten beschouwing gelaten dat uit onderzoek van onze eigen gemeente bovendien is gebleken dat zoals het beleid nu is, in 2040 in hetzelfde segment 4000 zorgwoningen te kort zijn. Het bouwen van voldoende reguliere woningen is vooralsnog een politiek vergezicht. Als er al gebouwd gaat worden, want: stikstof. Leuk voor beleidsmakers om van plan tot oplevering tien jaar goede sier te maken met telkens dezelfde woningen. Maar de mensen voor wie we oorspronkelijk de sociale huur in het leven hebben geroepen, moeten zien te overleven met de schaarste die er nu is.
Forza! vraagt zich af waarom er niet veel meer flexibele woningen worden gebouwd en waarom ontwikkelaars hiervan geen voet aan de grond weten te krijgen in onze gemeente. Bij de verkiezingen van 2018 beloofden Forza!, HAP en VVD zich te beijveren voor het afschaffen van de door iedereen als oneerlijke positie gezien van statushouders. HAP en VVD vormden uiteindelijk samen de meerderheid van het college. In het collegeakkoord van 2019 stond 'Omdat de automatische voorrangsregel voor deze groep in de huisvestingsverordening ongewenst is, komt deze te vervallen. Wij zorgen voor voldoende alternatieve woonvormen en woningen om statushouders te huisvesten'. Inmiddels weten we beter, statushouders staan nog altijd vooraan in de rij, terwijl mensen met een laag inkomen met lede ogen moeten aanzien hoe zij met 5100 anderen moeten dingen naar de 300 woningen die jaarlijks vrijkomen. Zo worden zij van tieners, twintigers en uiteindelijk niet zelden dertigers onder het dak van hun ouders waardoor al deze levens op pauze komen te staan.
Het is niet van belang of statushouders al dan niet de oorzaak vormen van het woningtekort. Het woningtekort is er. Feit blijft dat iedere woning die met voorrang naar een statushouder gaat, niet meer beschikbaar is voor de bevolking die via de belasting de prijs van deze gedwongen solidariteit betaalt. Onze kritiek betreft dan ook niet de statushouder. Die komt hier naartoe, op zoek naar een beter leven en zolang wij dat uitbundiger faciliteren dan andere landen om ons heen, blijven ze komen. Onze kritiek betreft de beleidsmakers die van het herverdelingsvraagstuk een moreel vraagstuk maken. Het is niet prima dat mensen dertien jaar op een wachtlijst staan, omdat ze thuis bij hun ouders toch wel hun natje en droogje hebben. Dan ben je namelijk 31 jaar, dan ben je al halverwege je pensioengerechtigde leeftijd.
Forza! beseft dat het beleid dat we nu bekritiseren in Den Haag wordt gemaakt en dat taakstellingen dwingend worden opgelegd. Wij vinden dat echter geen reden om onze mond niet te roeren. De gemeente Zaanstad heeft inmiddels laten zien dat ook ongehoorzaamheid mogelijk is. Zo lang wij namelijk zwijgen en doen wat ons opgedragen wordt, verandert er niets. Laten we in het belang van de inmiddels 5125 actief woningzoekenden in onze gemeente ook laten weten dat wat ons betreft de grens bereikt is en zelfs al is overschreden.
We willen naar aanleiding van deze sessie en het debat wat wij met elkaar gaan hebben volgende week met twee moties komen: een waarin we het college oproepen om toch echt snel te gaan werken aan

het snel bouwen van tijdelijke woningen, de onorthodoxe maatregelen waar we de vorige periode toe hebben opgeroepen, en om geen bewoners uit te sluiten op basis van politieke voorkeur en geen ontwikkelaars uit te sluiten of heen te sturen. Een tweede motie om het college op te roepen om net als de collega's in Zaandam het kabinet te laten weten dat de grens is bereikt.
Tot zover voorzitter. Ik hoop dat mijn collega-raadsleden beargumenteerd ingaan op de inhoud van deze bijdrage dat we met z'n allen een goed debat kunnen hebben, dank u wel.

De VOORZITTER: Ik hoop het ook. Ik zag mevrouw Van de Meeberg al maar ik wil u eerst even vragen, die moties, is daarvan al een voorlopige versie die gedeeld kan worden?

De heer VERMEULEN: Nee, voorzitter, het is mijn opzet om eerst op te halen wat alle andere mensen ervan vinden en aan de hand van de input die ik krijg die moties op te stellen.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan is dat in ieder geval helder. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Van de Meeberg namens D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja, ik heb een interruptie, en een inbreng. Ook nog, maar volgens mij moet ik daarvoor iemand anders voor laten gaan.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Sidali had zich eerder bij mij gemeld. Hij mag het zelf zeggen. Maar uw interruptie.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik hoor mijnheer Vermeulen zeggen dat mensen niet op basis van politieke overtuiging ergens wel of niet mogen wonen en ik begreep dat niet helemaal, dus ik hoop dat hij dat nog even voor mij wil uitleggen.

De VOORZITTER: Dat zou wat zijn, inderdaad. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Met uw toestemming voorzitter, wil ik mevrouw Van de Meeberg graag vertellen dat ik doel op de Oosterdreef, waarover wij afgelopen week de antwoorden kregen op onze vragen. Daar is namelijk een experiment met samenwonen met statushouders, waarbij aan de niet-statushouders die daar willen wonen, gevraagd wordt om hun motivatie kenbaar te maken. En dat wil dus zeggen dat je daar niet kunt komen wonen als je niet positief staat tegenover het samenwonen met statushouders. Dan ben je uitgesloten en wij vinden dat als je woonruimte verschaft, dat dat voor iedereen gelijk zou moeten gelden.

De VOORZITTER: Is dat nu al reden tot debat? Ik kijk even?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik vind daar wel wat van maar ik bewaar het even.

De VOORZITTER: Dat lijkt me goed, misschien komt daar uiteindelijk nog wel meer debat over. Mijnheer Sidali had ik al gezien en dan kijk ik even rond wie er allemaal het woord willen voeren, eerst mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Het is goed dat we het met elkaar hebben over woningtekort, want je kunt het er niet genoeg over hebben. Ik ben blij met Forza! die zegt 'het woningtekort dat we hebben, ligt niet aan de statushouders', dus dat is een goede constatering die we hier doen. Maar statushouders worden wel verbonden aan het debat dat we hier met elkaar voeren en dat vind ik wel weer jammer, want er zijn meerdere factoren die zorgen voor woningtekort. Maar de PvdA wil toch wel in herinnering roepen dat we hier in Haarlemmermeer wel een soort variant hebben waarbij we

statushouders niet voortrekken, zogezegd, op de anderen, maar dat we wettelijk verplicht zijn om mensen te huisvesten. Ik had vorige keer een amendement ingediend om onze mensen te helpen en daarop werd toen gezegd door Forza! 'laten we een brief schrijven'. Ik zou nu ook zeggen 'laten we een postzegelmotie doen, inderdaad, en een brief schrijven aan het rijk, waarom ze ons iedere keer weer die statushouders toesturen die wij moeten huisvesten.' Ik wens u heel veel geluk en succes. We zullen wel meedoen hoor, met die motie, maar volgens mij is die brief ook door Haarlemmermeer over statushouders al eerder gestuurd en u kent het antwoord, voorzitter.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali, u krijgt een interruptie van de heer Beusenberg. Volgens mij al een paar zinnen geleden, maar…

De heer BEUSENBERG: Ja, inderdaad voorzitter, het zou toch wel prettig zijn om als ik mijn vingertje opsteek, op dat moment ook…

De VOORZITTER: Ik wachtte even tot er adem werd gehaald, maar bij sommigen duurt dat wat langer dan bij mij.

De heer BEUSENBERG: Ik wil mijnheer Sidali vragen: gaat u er nu echt vanuit dat statushouders niet voorgetrokken worden? Kunt u dan de fractie van SRH en de rest van Haarlemmermeer uitleggen waarom een statushouder een woning binnen de kortst mogelijke tijd krijgt en onze burgers niet? Daar ben ik toch wel heel nieuwsgierig naar.

De VOORZITTER: Verhelderende vraag, mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter, ja, hier zit een verkeerde aanname van SRH, maar dat maakt niet uit. Statushouders zijn onze burgers, voorzitter. Statushouders zijn ons toegewezen. Ze mogen hier blijven en daar moeten wij voor zorgen, net zoals iedereen. Alleen hier hebben we wel te maken met een wettelijke taak. En als u zegt 'die wettelijke taak willen wij niet meer uitvoeren', wens ik u heel veel succes, zoals ik ook al tegen Forza! heb gezegd, stuur een brief, dat hebben we ook al eerder gedaan, maar we zullen ons aan die wettelijke taak moeten houden. Dat doen we op een bepaalde manier in Haarlemmermeer, waarbij ik via u voorzitter, en ik hoop dat hij dat gehoord heeft, tegen SRH zeg, dat wij hier in Haarlemmermeer juist een systematiek hebben opgetuigd waarin we dus zeggen 'wij gaan in eerste instantie niet van de reguliere voorraad gebruikmaken om statushouders te huisvesten'. Dat doen we met allerlei mogelijke manieren en systemen. Natuurlijk zullen ze ook van de reguliere voorraad gebruik moeten maken, denk aan gezinnen, maar ik wil het echt hebben over een oplossing vandaag en die, voorzitter, zou ik nu willen aandragen, maar ik zie dat er een interruptie aankomt.

De VOORZITTER: Misschien komt die daar ook wel op.

De heer BEUSENBERG: Voorzitter, mag ik daar nog even op reageren?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen had ook al vrij lang zijn vinger omhoog en die wilde ook reageren, dan geef ik u daarna hert woord.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, ik hou het heel erg kort. Zoals ik in mijn bijdrage ook al zei, en dat zijn de cijfers die we opgevraagd hebben, die we van het college hebben gekregen: 100 woningen zijn in de vorige raadsperiode, en dan noemen we dat nu via directe bemiddeling, naar statushouders gegaan. Dat zijn 100 sociale huurwoningen uit de reguliere voorraad, terwijl er 331 woningen beschikbaar waren voor de starters van deze gemeente.

De heer SIDALI: Voorzitter, we kunnen het hebben over allerlei cijfers met elkaar en dat is prima. Ik kan ook shoppen in allerlei cijfers die ons ook door het college zijn gegeven. En dan kom ik op heel andere cijfers, maar daar moet het niet over gaan.
Voorzitter het moet niet over die cijfers gaan, het moet gaan over de oplossing. Ik ben bereid om samen met Forza! na te denken over wat wij kunnen doen als raad. En daar heb ik vragen over aan het college. Geef ons als raad een overzicht met kansrijke projecten, kansrijke gebieden waar wij inderdaad versneld woningen kunnen gaan bouwen. Laten we met elkaar die trechter maken in plaats van dat wachten totdat er een projectontwikkelaar op af komt die zegt 'ik wil daar iets bouwen'. Laten we aan de voorkant duidelijk maken, volgens mij heeft D66, dat eerder ook aangegeven, 'wat zijn nou die gebieden waar wij echt over kunnen gaan?' En dit is mijn vraag en dit is ook gewoon een constructieve vraag die ik nu heb. Ik denk dat dat goed is voor het debat: geef ons als raad de gebieden die kansrijk zijn waar we aan de slag kunnen met flexwoningen of andere woningen waarbij we dat woningtekort snel kunnen terugdringen. Het zal niet heel snel zijn, maar alle kleine beetjes helpen. Dat is mijn concrete vraag. Als het college daar op kan antwoorden straks? Voorzitter, dan hou ik het even hierbij.

De VOORZITTER: Dat lijkt me terecht want uw termijn is ook opgegaan. Maar u krijgt nog wel een vraag volgens mij, een interruptie van mevrouw Van Straten van de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik zou graag willen weten of mijnheer Sidali ervan op de hoogte is dat deze vraag al eerder is gesteld, inderdaad, niet alleen door D66, maar wij hebben er ook een motie voor ingediend en dat is toen ook in kaart gebracht. Dus ik denk dat we daarop moeten focussen en ik denk dat we ook verder moeten gaan kijken. Maar daar zal ik het in mijn inbreng over hebben.

De VOORZITTER: Wilt u daar nog een reactie op geven, mijnheer Sidali?

De heer SIDALI: Ja, dat klopt wat mevrouw Van Straten zegt. Alleen ik zeg 'maak er een trechter van zodat je gewoon echt kansrijke projecten en gebieden ook in kaart brengt'. Dat was heel erg breed en ik zeg 'trechter het nou, zodat we gewoon echt kansrijke projecten de kans kunnen gaan geven'. Daar gaan we ons dan op richten.

De VOORZITTER: Dat lijkt me helder. Ik ga naar mevrouw Van de Meeberg van D66 voor haar eerste termijn.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Over wat mijnheer Sidali zegt zou ik graag in de tweede termijn verder willen praten, over die motie.
Ik wil het nu even beperken tot de eerste termijn of onze eigen inbreng. Op dit onderwerp kan ik op heel veel verschillende niveaus reageren en ik wil het voor nu bij vier houden.
Het eerste niveau waar ik op zou willen reageren is het onderwerp urgenties. Over niet al te lange tijd als het goed is, komt er naar de raad een nieuw voorstel voor een nieuwe verordening, waarbij wij de urgenties sowieso met elkaar gaan bespreken. De manier waarop je in aanmerking komt voor een sociale huurwoning gaat veranderen en ik vind het niet fair om er dan maar een onderdeel van alle mensen die een urgentie verdienen, uit te halen. Ik vind het ook onterecht eigenlijk om daar een aparte sessie over te hebben. Even zo goed wil ik er toch op reageren.
Het tweede is dat de oorzaken van het probleem woningnood niet liggen bij de statushouders. De oorzaken van de woningnood liggen op heel veel andere vlakken en we kunnen het daar over hebben. Ik denk dat scheidingen het allergrootste probleem zijn waar we mee te maken hebben, waardoor er veel meer woningen nodig zijn dan wij op dit moment beschikbaar hebben. De verhuurdersheffing is een onderdeel, eigendom van grond is ook een onderdeel, ontwikkelaars die graag heel veel geld willen verdienen is een onderdeel. En dat zijn allemaal onderdelen van de oorzaken van het probleem. Ik vind

het niet fair om er een groep, statushouders, uit te lichten die dan de schuld zouden zijn. Dat vind ik zelfs stemmingmakerij.
Dan zou ik het graag willen hebben over oplossingen. Oplossingen van het probleem van de woningnood. Ik heb al iets gehoord over tijdelijke woningen, daar zijn wij groot voorstander van. We hopen echt ook dat daar stappen in gemaakt worden.
En dan wil ik het nog graag hebben over de doelgroep op zich. Ik zou willen dat wij met alle vluchtelingen die uit oorlogsgebieden komen omgaan, zoals wij in Nederland met Oekraïners omgaan. Die mogen meteen aan het werk. Die mogen meteen naar school, die mogen dus integreren. Statushouders over het algemeen niet. Die hebben een enorme achterstand als het gaat om taalontwikkeling, om integratie, om zich thuis voelen in dit land. Dat betekent dat je een onwijze achterstand hebt op het moment dat je de status krijgt, dat je dus burger wordt van Nederland. Dan krijg je inderdaad een huis vanuit waar je je toekomst mag gaan opbouwen. Want voor die tijd heb je dus niet mogen werken en de taal mogen leren en ook niet mogen kennismaken met de cultuur en de gebruiken van het land waar je dan mag gaan wonen. Die achterstand zorgt er wat mij betreft voor dat het gerechtvaardigd is om een urgentieverklaring te krijgen op een sociale huurwoning. Nog los van het feit dat er heel veel andere oorzaken zijn van het woningprobleem, van woningnood. Zoals ik net al zei; scheidingen, verhuurdersheffing, eigendom van grond, ontwikkelaars die heel veel geld willen verdienen. Daar zou het eerlijke gesprek over moeten gaan, over hoe we daarmee om kunnen gaan met z'n allen. Dus een sessie hebben alleen over statushouders en huisvesting, vind ik niet heel prettig. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Gumbert, had u hier een interruptie op? Oké, dan geef ik nu het woord aan mevrouw Van Straten, VVD,

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Het onderwerp leidt nog wel eens tot heftige discussies, zoals de heer Vermeulen al aangaf, en tot uitersten. Ik hoor gelukkig al meerdere collega's hier in de raadzaal een poging doen om toch tot een bepaalde consensus te komen vanavond en daar wil ik ook namens de VVD aan bijdragen.
Het eerste waar ik graag consensus op zou willen, of in ieder geval van mijn collega's zou willen weten hoe zij daarover denken, gaat over de informatievoorziening. Ik sluit me aan bij de heer Vermeulen, dat we het als VVD erg jammer vinden dat er slecht gecommuniceerd wordt – ik zeg het maar even heel bot – over de toewijzing van woningen aan statushouders. Er moeten vragen gesteld worden om de juiste informatie boven te krijgen. We hebben met een woningcrisis te maken. Dit is een heikel onderwerp, dus dan zou het volgens mij heel verstandig zijn om daar open en transparant over te communiceren en daar veelvuldig over te communiceren. Dus ik hoop in ieder geval dat we met elkaar gezamenlijk die boodschap kunnen meegeven aan het college dat daar gewoon open, transparant en regelmatig over gecommuniceerd wordt.

De VOORZITTER: U haalt adem, dat geeft mij de gelegenheid om mijnheer Beusenberg het woord te geven voor een interruptie.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u voorzitter. Ik zou toch de VVD willen vragen of het haalbaar is wanneer er 50.000 woningen gebouwd worden in een jaar en je laat 75.000 nieuwe Nederlanders binnenkomen, of dat je dan niet een tekort houdt en dat tekort niet alleen maar groter wordt. Bent u dat met mijn eens?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, ik weet niet of de vraag in uw betoog terugkwam, maar…

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Volgens mij is het niet een kwestie van eens zijn of niet. We hebben gewoon een woningnood en we hebben grote uitdagingen om onze eigen inwoners aan de woning te helpen en ook onze nieuwkomers.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter. Nu zijn we bij het kardinale punt, dat is: wordt het dan niet tijd dat de VVD Haarlemmermeer de VVD in Den Haag oproept om die instroom eens een keertje op een heel grote en grove manier te stoppen, want anders kom je er niet. We lopen vast hier. Bent u dat met mij eens?

De VOORZITTER: Mevrouw Woolthuis als interruptie op mijnheer Beusenberg en daarna geef ik het woord weer aan mevrouw Van Straten.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter, ja, dan is mijn vraag aan de heer Beusenberg: is hij zich bewust van het feit dat in 2021 de instroom mensen 43.000 betrof, maar dat de uitstroom 33.000 was?

De VOORZITTER: Ik vraag u eerst even om uw eigen pasje te gebruiken, dat is handig voor de… Dan mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Hoe groot de uitstroom ook is, voorzitter, via u, de lijst van woningzoekenden wordt alleen maar groter en als er dit jaar en vorig jaar 70.000, 75.000, 100.000 mensen binnenkomen, dan blijf je dat in stand houden. Dat is mijn vraag. Realiseert u zich dat? Want dat gaat namelijk verkeerd. Iedere burger is het hier niet mee eens dat dit gebeurt.

De VOORZITTER: Nou, iedere burger, volgens mij is dat waar we hier over praten.

De heer BEUSENBERG: Burgers, voorzitter, met alle respect, die op een woning zitten te wachten, misschien is het met die aanscherping dan duidelijker.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, uw betoog.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel, ik wil nog wel even reageren. We hebben ons al diverse malen erover uitgelaten dat we voor beperken van de instroom zijn en ik wil ook wel mijn collega's hier bijvallen, dat is niet alleen instroom van vluchtelingen, dat is ook instroom van buitenlandse studenten. Dat is ook instroom van kenniswerkers, want in principe moeten alle Nederlanders wat ons betreft gewoon de banen kunnen vervullen die wij hier hebben en daar hoeven we niet mensen voor uit het buitenland te halen. Daar hebben we ook een taak op. Want het zijn niet alleen de statushouders die zorgen voor de woningnood.
Het tweede punt, ik ga weer even terug naar de drie punten die ik wilde maken. Het ging al over de communicatie die wat ons betreft echt beter en transparanter mag. Als tweede punt vind ik het ook belangrijk dat er erkenning komt voor het feit dat de leefbaarheid in sommige wijken onder druk komt te staan, omdat er veel statushouders in een bepaalde wijk geplaatst worden. Ik zie dat in onze eigen kern in Vijfhuizen. Sociale huurwoningen komen vrij omdat er gelukkig wel doorstroom is en die worden gevuld met statushouders en we kunnen daar allemaal heel politiek correct over doen, maar dat heeft invloed op de leefbaarheid. Eigenlijk zie ik de proef op de Oosterdreef als een bevestiging en erkenning daarvan. En ik zou die erkenning ook in die andere wijken willen, dus op het moment dat we merken als gemeente dat de leefbaarheid in de buurt onder druk komt staan, vind ik dat die mensen ook bij de gemeente mogen aankloppen en daar wat van mogen verwachten. We verwachten nu wat van de Nederlanders die in de Oosterdreef willen komen wonen, maar de verwachting van de statushouders die daar komen wonen of de verwachting van statushouders die in onze gemeente komen wonen, is voor de VVD niet duidelijk. Wat verwachten we daarvan? Hoe maken we die verwachting duidelijk? En

vervolgens, als het niet helemaal goed loopt in een wijk, wat kan onze inwoner dan van onze gemeente verwachten? En dat hoor ik graag.
En dan het laatste.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik wil klein puntje van orde maken voorzitter want we zijn een klein beetje aan het afdwalen van het uiteindelijke onderwerp.

De VOORZITTER: Dat weet ik niet. Dat probeer ik zelf ook te volgen, maar gaat u verder.

De heer VERMEULEN: Wij hebben al gezegd 'wij geven statushouders niet de schuld ervan'. Er is een keuze gemaakt in de vorige raadsperiode om statushouders anders te huisvesten dan in sociale huurwoningen. En dat gaat gewoon door. Daar heb ik een punt van gemaakt en of ze de buurt laten verloederen al dan niet, daar gaat deze discussie niet over. Deze discussie gaat over woonruimteverdeling en het feit dat wij in de vorige raadsperiode gevraagd hebben om onorthodoxe maatregelen op die woningmarkt vrij te trekken of snel woningen te bouwen waar iedereen gehuisvest kan worden. En daar wil ik het eigenlijk over hebben en niet over of statushouders goede burgers zijn of niet, dat wil ik volledig in het midden laten, want daar gaat dit niet over.

De VOORZITTER: Nee, maar ik denk dat dit er net wel genoeg aan grenst om mevrouw Van Straten de ruimte te geven om dat punt wel in te brengen. Maar misschien mevrouw Woolthuis?

Mevrouw WOOLTHUIS: Dan wil ik eigenlijk ook een punt van orde maken, voorzitter, want het sessieverzoek zoals dat is ingediend, is veel breder dan dit, dus ik vind het terecht dat wij gewoon de onderwerpen hier kunnen bespreken, zoals is ingebracht door Forza!

De VOORZITTER: Daarom zei ik ook inderdaad dat ik de ruimte gaf aan mevrouw Van Straten om die aanpalende onderwerpen ook zeker hier ter discussie te stellen en misschien dat anderen daar ook een reactie op willen geven. Dat kan. Maar volgens mij is er ruimte genoeg in het debat om ook over de eerste stellingen van mijnheer Vermeulen te spreken. Mevrouw Van Straten, uw derde punt, volgens mij.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, ik denk dat ik mijnheer Vermeulen daar blijer mee kan maken want ook de VVD vindt dat ons college als de nood zo hoog is, echt wel wat harder mag aankloppen. Het rijk heeft bekend gemaakt dat het wil inzetten op de bouw van meer flexwoningen. Wij hebben hier nog geen actie gezien waarmee dat mogelijk wordt gemaakt en die actie verwachten we wel. Dus wat dat betreft, een brief sturen over 'we willen geen statushouders meer', lijkt me niet reëel. Een brief sturen van 'kom nou maar eens met extra locaties aanwijzen waarop wij die flexwoningen neer kunnen zetten', lijkt ons zinvoller.
En daarbij aansluitend, maar dat haakje hebben we net bij de tMPG al besproken, vonden wij het interessant om ook eens over de prioritering te praten van onze woonprojecten. Want een deel van dit probleem waar we nu mee te maken hebben, is omdat er te weinig doorstroming is op de woningmarkt, ook in onze gemeente. En als we die op een of andere manier kunnen versnellen door een betere prioritering, zou dat wellicht ook winst maken, maar daar hebben wij in de vorige sessie een toezegging op gekregen van onze wethouder.

De VOORZITTER: Ik was er zelf bij. Ik heb het inderdaad gemerkt en genoteerd. Mijnheer Sidali, nog een reactie daarop?

De heer SIDALI: Ja, even een verduidelijkende vraag: welke doorstroming doelt de VVD dan op? Doorstroming is een containerbegrip, maar welke doorstroming dan? Van waar naar waar?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Voorzitter, de doorstroming, bijvoorbeeld: we zien dat ouderen in onze gemeente graag ruimte willen maken voor jonge mensen, maar eigenlijk niet weten waar ze naartoe kunnen, want ze willen graag in deze gemeente blijven wonen en daar zijn geen woningen voor. Op het moment dat we daar ruimte voor maken, kunnen zij uitstromen, kan de groep mensen die kleiner woont en iets groter woont, doorstromen en kunnen mensen die starten ook doorstromen. Is dat voldoende voor de heer Sidali?

De VOORZITTER: Ik zie een duim dus het lijkt me voldoende. Dat was uw betoog ook. Dan geef ik het woord aan mijnheer Den Butter, ChristenUnie-SGP.

De heer DEN BUTTER: 'Ik was een vreemdeling en gij hebt mij geherbergd', dat is een ernstige oproep die Jezus doet in Matheus 25. U kunt dat nalezen, als u wilt. Ik raad het u aan. Dat geeft de kern aan waarom onze fractie de huisvesting van statushouders zie als een dure plicht. Is dat makkelijk? Nee natuurlijk niet, in tijden van schaarste op de woningmarkt is iedere huisvestingsopdracht een moeilijke opdracht; van jongeren, van ouderen, van eenieder die voor woonruimte ineens een beroep moet doen op onze sociale huurwoningen, tijdelijke woningen en andere creatieve oplossingen. We verwachten dan ook van het college een grote inspanning op dit gebied en we zien ook voorbeelden van deze inspanning.
We zien ook moeilijke afwegingen die op dat gebied moeten worden gemaakt. De cijfers laten zien dat het college recht probeert te doen aan al die belangen. Het college verdient daarin onze steun. We vragen het college wel om nog meer werk te maken van tijdelijke huisvesting. Ook dat hebben we al herhaaldelijk gedaan. Opnieuw roepen we op om daar inspanning op te verrichten. Door snel dit soort flexibele huisvesting te realiseren, kunnen we wellicht de druk op de woningmarkt verlichten. Wij horen graag van het college hoe het hiermee staat. Ik dank u wel.

De VOORZITTER: Ik dank u wel voor uw beknopte betoog. De heer Winkelhuis namens EEN Haarlemmermeer en daarna mijnheer Van der Peet van het CDA.

De heer WINKELHUIS: Dank u wel voorzitter. EEN Haarlemmermeer steunt dit sessieverzoek van harte. Het onderwerp is niet alleen relevant, maar zou inmiddels ook zijn eigen urgentieverklaring moeten krijgen. Deze urgentie maakt het echter des te belangrijker dat we hier als raad niet alleen daadkrachtig, maar ook met deze noodzaak in het achterhoofd de discussie blijven voeren. Zo lang Den Haag de verantwoordelijkheid blijft afschuiven naar de gemeenten, zullen wij voor deze mensen op moeten komen en deze problemen naast ons huizentekort moeten leggen. Het is niet anders. Het rijk blijft grillig, de toegezegde gelden blijven voorlopig uit en de instroom blijft stijgen terwijl we al woonruimte tekortkomen voor onze eigen burgers. Het is hierbij noodzakelijk dat we als raad zo snel mogelijk ons oordeel gaan vellen. Graag kijken we dus met de andere leden van de raad naar snelle en doortastende maatregelen die zo snel mogelijk een passende oplossing bieden aan elke inwoner van onze gemeente die woonruimte nodig heeft. Zoals we ook in andere sessies al hebben aangegeven: college, ga nu eens serieus kijken naar alternatieve bouwmaterialen om snel en met minder CO_2-overschrijdingen, flex en andere woningen te kunnen realiseren. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dat was een heldere oproep denk ik. Mijnheer Van der Peet, van het CDA.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. De rijksoverheid heeft met de taakstelling voor het huisvesten van vergunninghouders de ruimte voor lokaal maatwerk zeer beperkt. Het is al lang niet meer een vriendelijk verzoek, maar gewoon een keiharde verplichting voor gemeenten. De spelregels die daarbij gelden, zijn heel duidelijk. De rijksoverheid bepaalt per gemeente het aantal waarvoor huisvesting binnen tien weken georganiseerd moet zijn en de gemeente mag dan zelf het type woning bepalen dat wordt aangeboden en eventueel met een voorrangsregeling werken.
De heer Vermeulen zei al, die voorrangsregeling is in de vorige collegeperiode afgeschaft, maar wij begrijpen dat het voor mensen nog steeds frustrerend kan zijn als zij heel lang een woning zoeken en een statushouder sneller een woning toegewezen krijgt dan zij. Dus dat gevoel begrijpen wij. Maar op het moment dat er een verblijfsvergunning is afgegeven door het rijk is de statushouder die door het COA is gekoppeld aan onze gemeente, net als iedereen in deze raadzaal, gewoon inwoner van Haarlemmermeer. Het is daarom niet terecht en zeker ook niet zinvol om onderscheid te blijven maken tussen statushouders en andere inwoners met een urgentie.
Het werkelijke probleem is het tekort aan woningen en D66 gaf de redenen hiervoor zojuist al. Die gaan veel breder dan alleen statushouders. Er is de afgelopen tien jaar gewoon te weinig betaalbaar gebouwd. Niet alleen in Haarlemmermeer, maar overal in Nederland.
Als het gaat om de huisvesting, is het CDA geen voorstander van clustering. Wij zien niets in het realiseren van grote blokken met gestapelde flexwoningen voor alleen deze doelgroep. De kans op een goede integratie in de samenleving wordt hierdoor alleen maar kleiner. Menging en spreiding met oog voor de omgeving is echt het beste voor de lange termijn. Het gaat hier immers niet over de tijdelijke opvang van vluchtelingen of asielzoekers, maar huisvesting van, zoals de heer Vermeulen zegt, gewone inwoners van Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen heeft een interruptie en daarna mevrouw Van Straten.

De heer VERMEULEN: Heel erg kort. Er worden mij woorden in de mond gelegd die ik niet gebezigd heb. Het gaat mij niet alleen om deze doelgroep maar het gaat mij natuurlijk om alle inwoners van Haarlemmermeer, de 'gewone gewone' en de gewone.

De VOORZITTER: Dat snap ik, maar de huisvesting statushouders was het onderwerp van de sessie, dus ik kan me voorstellen wat de heer van der Peet zei. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik vroeg me af of de heer Van der Peet zich nog herinnert dat we dat ook hebben afgesproken, dat bij die tijdelijke huisvesting die we realiseren integratie mogelijk moet zijn. Dus dat we geen getto's gaan maken, om het zo maar te zeggen.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Nee, precies. Dat is eigenlijk wat ik hierover zeg. Dit is eigenlijk gewoon herhaling en volgens mij geven we allemaal onze visie over huisvesting. Dit is in ieder geval een punt dat voor ons heel erg belangrijk is, dat het die kant in ieder geval niet op gaat.
Bij het toewijzen van flexwoningen aan de Oosterdreef in Nieuw-Vennep, wordt geëxperimenteerd door een selectie uit te voeren. Er zijn al verschillende vragen over gesteld. En eigenlijk komt het erop neer dat de mensen die het beste bij het project passen, daar een plek krijgen. Dat is een beetje onze vrije vertaling. We zijn het echter wel met onder andere Forza! en de VVD eens dat die methode wel wat vragen oproept. Krijgen alle mensen wel een eerlijke kans? Hoe objectief is het? Uitsluiten op basis van welke redenen dan ook ligt op de loer. Wat het CDA betreft, kan het niet zo zijn dat woningbouwcoöperaties op eigen houtje een selectie aan de poort houden. Hoe goed de intenties ook zijn, hier is een hele dunne lijn tussen goed en fout.
Tot slot vraagt Forza! of we vanuit Haarlemmermeer een signaal moeten geven…

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet, ik zag een hand van mevrouw Van de Meeberg na uw zin over goed en fout.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel. We hebben het vanmiddag bij het scholierendebat gehad over positieve dwang en negatieve dwang en mevrouw Denie heeft daar het een en ander over verteld. Ik denk dat we dat misschien wel kunnen doortrekken naar selectie aan de poort in dit geval. Ik denk dat met een motivatiebrief niet gekeken wordt naar 'wie kunnen we uitsluiten', maar naar 'welke mensen willen dit heel graag?' Het lijkt een beetje op de nieuwe huisvestingsverordening die eraan komt met criteria waarop mensen eventueel urgentie krijgen. Je wilt namelijk mensen urgentie geven, om dat voorbeeld even door te trekken, die dat echt verdienen. En dat zijn bijvoorbeeld, ik zeg maar wat, mensen met een lichamelijke beperking die recht hebben op een bepaald huis of mensen die uit een hele vervelende scheiding komen met kleine kinderen. Ja, ik ga het kort houden, maar ook mensen die vaker en intensiever zoeken dan mensen die een keer in de twintig jaar reageren op een huis, die krijgen ook eerder voorrang in dat geval. Zo lijkt het te worden, Ik kan me zo voorstellen dat zo'n motivatiebrief in die lijn is en niet per se selectie aan de poort.

De VOORZITTER: Had u nog een vraag aan mijnheer Van der Peet?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Nee.

De VOORZITTER: Dat is helder. Gaat u verder, mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Op zich denk ik niet dat wij het oneens hoeven te zijn. Ik zeg alleen dat er gevaar van een selectie aan de poort op de loer ligt en dat is een heel dun lijntje dus dat is echt iets waar heel veel aandacht voor moet zijn.
Maar ik was bij het laatste punt van Forza! gekomen, dat was de vraag of we een signaal moeten geven aan Den Haag. Wat het CDA betreft, kunnen we niet vaak genoeg benoemen dat er meer regelruimte moet komen voor woningbouw, want daar gaat het eigenlijk over. Dat is het signaal dat eindelijk eens moet landen daar; de ruimte is op en de rek is eruit. In plaats van denkbeeldige vliegtuigen op een Tweede Parallelle Kaagbaan en een provincie die zich enkel als lijnrechter blijft gedragen in plaats van meespeelt. Dat is het werkelijke probleem en daar mag wat ons betreft elke dag een brief over uit.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef het woord aan mevrouw Woolthuis namens de HAP.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter, waar mijnheer Sidali zei dat hij blij was dat statushouders in deze discussie of dit debat niet de schuld krijgen van het woningtekort, bekruipt ons nog steeds het gevoel dat statushouders juist wel de schuld krijgen van de woningnood door het beeld dat wordt geschetst dat er te veel woningen naar statushouders gaan. Maar het is eigenlijk maar net hoe je de cijfers bekijkt, want in het sessieverzoek staat dat 114 woningen in drie jaar tijd naar statushouders zijn gegaan. Dat is ongeveer 12%. Dat betekent dus dat 88% ging daar starters en doorstromers. Dit is een verhouding van bijna een op tien als het gaat om toewijzingen van sociale woningen aan statushouders. Ik hoor graag van het college of dit ook echt klopt. Want als deze verhouding klopt, dan is het dus passend in een omgeving waarbij we vele oorzaken hebben voor het benoemen van de woningnood. En wij zoomen daarom dus even uit en we kijken naar het grotere plaatje. De uitdagingen in de woningmarkt van vandaag zijn in Den Haag ontstaan. De vrije markt als sluipmoordenaar, als het paradijs verkocht aan het buitenland. 100.000 huurwoningen onttrokken aan starters en andere urgenten. Neem daarbij de capaciteitsproblemen van het elektriciteitsnetwerk. De stikstof, de stijgende prijzen, tekort aan vakmanschap, grondstoffen, bouwlocaties en het plaatje wordt alleen maar soberder. Forza! vraagt om kaders en roept op om een signaal af te geven naar Den Haag. HAP doet een andere oproep: laten wij niet focussen op de doelgroepen, maar focussen op de oorzaak en het gevolg. En ik

heb hier al meerdere mensen over gehoord. Want het is nu belangrijk dat we het aandeel sociale huurwoning weer op peil brengen. Een enkele oplossing hiervoor zou zijn volgens HAP, dat wij zorgen dat alle fiscale remmen worden opgeheven, dus geen straf meer, of AOW-korting als ouderen willen samenwonen. Zorg voor een goede vermogenszekerheid als ouderen van grotere naar een kleinere woning willen en zorg voor een gevarieerd aanbod in stijlen voor de levensfase en de veranderende samenleving. Want het werd ook al eerder gezegd door D66, bijna 40% van de Nederlanders is gescheiden. Daar kan je simpelweg niet tegen op bouwen. Ook doen wij opnieuw een oproep om meer te doen aan flexwonen en om echt te kijken waar we dat mogelijk kunnen maken. Maar ik hoor eigenlijk al dat dat een soort gemene deler is vanuit de hele raad. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Die hoorde ik zelf ook. Ik geef het woord aan de heer Huijer namens FVD.

De heer HUIJER: Dank u voorzitter. We zijn blij met dit sessieverzoek van Forza! aangezien we ons minstens net zoveel zorgen maken over de huisvesting van statushouders als zij doen. Wij vinden het project om spoedzoekers en statushouders samen te huisvesten een bijzonder slecht idee omdat een relatief kwetsbare groep, bijvoorbeeld mensen in echtscheiding, met kinderen, mensen die uit huis zijn gezet, of jonge starters, samen worden gezet met de groep waar men de meeste last van ondervindt. Statushouders zijn in extreme mate oververtegenwoordigd wat betreft overlast, intimidatie en criminaliteit en dit is absoluut niet iets wat spoedzoekers in hun situatie kunnen gebruiken.

De VOORZITTER: Ik zag twee handen voor een interruptie. Eerst mevrouw Gumbert en daarna mijnheer Beusenberg.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Ik was even blij dat mijnheer Huijer kwetsbare groepen ging benoemen, zoals bijvoorbeeld mensen in echtscheiding, en ik dacht dat hij daarna zou zeggen, 'zoals bijvoorbeeld statushouders', want het zijn over het algemeen ook mensen die niet bepaald een makkelijke start hebben in onze gemeente. Dus ik ben teleurgesteld over hoe hij verder ging met het benoemen van vermeende overlast waar, voor zover GroenLinks bekend, geen gegevens over bekend zijn.

De VOORZITTER: En had u een vraag aan de heer Huijer? Nee, gewoon een opmerking. Mijnheer Beusenberg, aanvullend.

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter. Dan ga ik die even stellen. U heeft het over overlast van een statushouders. Dan zou ik eens willen weten, hoe komt u aan die wijsheid? Want het gaat SRH erom dat er gewoon gewacht wordt voor de toekenning van een woning tot je aan de beurt bent, maar het gaat er niet om dat deze groep overlast veroorzaakt en je ze daarom geen woonruimte moet geven, want volgens mij geeft deze groep geen overlast. Maar dat hoor ik graag van u.

De VOORZITTER: Helder, de heer Huijer.

De heer HUIJER: In het volgende stukje in mijn tekst wil ik er eigenlijk met een voorbeeld op ingaan. Maar het gaat dus ook om dat we het al erg genoeg vinden dat er minder van de Haarlemmermeerders zoals starters aan huizen kunnen komen, maar ook het veiligheidsaspect willen benadrukken in die fiftyfiftymanier van huisvesten van spoedzoekers en statushouders. Maar ik kom er nu op in mijn verhaal. In Amsterdam is het project al aan de gang, bijvoorbeeld bij een gedeeld wooncomplex in Watergraafs-meer waar 125 jongeren en 125, voornamelijk mannelijke, statushouders verblijven. In dit wooncomplex alleen al zijn het afgelopen 1,5 jaar tijd twintig aangiftes gedaan van hele serieuze delicten, waaronder stalking, seksueel overschrijdend gedrag, geweld en vervolgens blijkt uit de bewonersbijeenkomst ook nog eens dat van veel van die misdrijven niet eens aangifte wordt gedaan

door de bewoners. Het gevoel dat daar iets mee gedaan wordt, dat zien we landelijk ook al, daalt ieder jaar. De bereidheid om aangifte te doen daalt. Dat wordt hier nog maar weer eens bevestigd in zo'n bewonersbijeenkomst.
Het idee van dit project is dat het een handige oplossing lijkt voor een acuut huisvestingsprobleem en ook nog eens de integratie van statushouders bevordert. Wat ons betreft, is wezenlijke integratie van de meeste asielzoekers helaas in de praktijk onmogelijk door fundamentele verschillen in levenswijze. Naast de soms grote psychologische problemen waar ze mee kampen. Daarom is voor ons ook het integratieproject als geheel eigenlijk tevergeefs en ongewenst.
Verder is het experiment aan de Oosterdreef, waarbij men moet solliciteren als echte community builders voor zo'n tijdelijke woning natuurlijk totaal onzinnig, omdat men gewoon wanhopig is en sociaal wenselijke antwoorden zal geven. Net zoals asielzoekers bij aankomst in Nederland vanzelf leren hoe ze moeten antwoorden om hier überhaupt te mogen blijven.
Kortom, FVD is enorm tegen de experimenten en wij ondersteunen bijvoorbeeld ook het idee, net al geopperd door de VVD, dat burgers makkelijker moeten kunnen aankloppen bij de gemeente in het geval van problemen met de leefbaarheid. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk even naar mevrouw Gumbert en mijnheer Beusenberg. Wie van u? Mevrouw Gumbert.

De heer BEUSENBERG: Ik heb toch een kwartier?

De VOORZITTER: Nee, u heeft nog ongeveer 15 seconden. Mevrouw Gumbert, u heeft nog iets langer.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter, deze sessie is aangevraagd omdat Forza! zich zorgen maakt over het tekort aan betaalbare woningen in onze gemeente. Net als de hele raad deelt ook GroenLinks die zorgen. Ook wij zien dat mensen veel te lang moeten wachten op een woning. Of het nu starters zijn of ouderen die naar een kleinere woning zouden willen. Arbeidsmigranten en expats, Oekraïners die na de invasie in hun land gevlucht zijn, maar naar het zich laat aanzien hier veel langer moeten blijven dan iedereen hoopte en dus ook meer nodig hebben dan een hotelkamer, of statushouders, die heel lang in een azc zitten en daar niet zelfs maar kunnen beginnen met integreren in onze samenleving.
Door stijgende bouwkosten, capaciteitsproblemen op het elektriciteitsnet en de stikstofcrisis wordt het realiseren van passende woonruimte steeds uitdagender, stelt Forza! in het sessieverzoek. Ook daar vinden zij GroenLinks aan hun zijde, maar wij hebben wel moeite met een stukje uit die zin 'waardoor het realiseren van passende woonruimte voor onze eigen inwoners steeds uitdagender wordt'. Dat 'voor onze eigen inwoners' vinden wij problematisch, want de opdracht vanuit Den Haag is duidelijk. Wij moeten de toegewezen statushouders huisvesten en die statushouders die aan onze gemeente zijn gekoppeld, zijn onze inwoners. Het gevoel dat het oneerlijk is als woningen worden toegewezen aan statushouders in plaats van aan 'onze eigen mensen', is op het eerste gehoor begrijpelijk, maar niet terecht, want zij zijn ook onze inwoners.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert, u krijgt daarover een interruptie van de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, voorzitter, dank u wel, laat ik dan mijn stelling een beetje nuanceren. Of dan in ieder geval toelichten: met onze eigen inwoners bedoel ik de mensen die van oudsher in dit land wonen en dus ook met z'n allen de pot hebben gevuld, waarvan wij met z'n allen die mooie verzorgingsstaat die we hier met z'n allen hebben, financieren. En het is net als wanneer je de premie betaalt voor je huis, je brandverzekering, en je buurman doet dat niet, dan ervaar je het als oneerlijk als het huis van de buurman afbrandt en jouw verzekering gaat omhoog en jouw verzekering betaalt te schade uit. Dus waar het mij om gaat: met eigen inwoners bedoel ik mensen die de belastingpot vullen

en die dan mogen verwachten dat die verzorgingsstaat, die we met z'n allen betalen, er primair voor hen is.

De VOORZITTER: De interruptie is helder, volgens mij was het een verduidelijking op hetgeen gezegd is. Ik geef het woord weer aan mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Ik wil daar nog heel even kort op reageren, want die eigen inwoners die die pot hebben gevuld en die aanspraak op die voorzieningen willen maken, hebben ook gezamenlijk democratisch besloten tot het beleid waaruit volgt dat statushouders moeten worden gehuisvest.
Over het algemeen is de samenleving het erover eens dat in Nederland echte vluchtelingen een veilige plek verdienen en de hartverwarmende manier waarop Oekraïners werden en worden opgevangen laat dat ondubbelzinnig zien. Statushouders zijn nu net mensen van wie is vastgesteld dat ze echte vluchtelingen zijn. Het zijn dus geen asielzoekers. Het waren wel asielzoekers, maar het zijn geen asielzoekers. Er is vastgesteld dat zij vluchtelingen zijn, dat zij recht hebben om hier gehuisvest te worden.
Een deel van deze mensen komt terecht in Haarlemmermeer en ja, die komen in huizen te wonen, soms, of misschien zou je kunnen zeggen vaak, waar ook mensen die in onze polder zijn geboren en getogen hadden kunnen wonen, maar ook arbeidsmigranten, expats, studenten, mensen die ergens in de omgeving werken en dus ook moeten wonen en mensen die hier al wonen en om wat voor reden dan ook een andere woning nodig hebben, bijvoorbeeld na een echtscheiding. Volgens de berekening van Forza! is 12% van de vrijkomende sociale huurwoningen aan statushouders verhuurd en dat betekent dat van elke acht vrijgekomen woningen er zeven naar andere huurders zijn gegaan. Dus niet statushouders. Andere huurders die net iets langer op de wachtlijst stonden dan mensen die de woningen niet kregen.
Beste collega-raadsleden, bent u het met ons eens dat dit probleem niet opgelost kan worden door statushouders te weigeren, als de gemeente dat al zou kunnen? Het telkens noemen van deze groep, of Forza! dat nu wil of niet, geeft een betekenis aan de problemen die voor GroenLinks onacceptabel is.

De VOORZITTER: Wilt u gaan afronden?

Mevrouw GUMBERT: Ja. Als we kijken naar het werkelijke probleem is het tekort aan betaalbare woningen niet de schuld van statushouders, heeft Forza! zelf ook gezegd. GroenLinks pleit er al heel lang voor dat er meer sociale woningen moeten komen en GroenLinks was net als Forza! heel ontevreden met de weigering van het vorige college om de bouwplannen van een ondernemer voor 1540 tijdelijke woningen mogelijk te maken. Al met al stellen we voor om het daarover te blijven hebben in plaats van uit frustratie en oprechte zorg over de woningnood te wijzen naar mensen die er niets aan kunnen doen.

De VOORZITTER: Dank u. Dan mijnheer Beusenberg voor de laatste 15 seconden.

De heer BEUSENBERG: Heel snel voorzitter, dank u wel. De term statushouders is niet door ons verzonnen, dat komt uit Den Haag volgens mij. De fractie van SRH staat gewoon voor het gelijkheidsbeginsel. En als we het over woningverdeling hebben, dan hebben we het gewoon over – en zo zou ik het ook het liefste willen zien – ieder op zijn beurt. Dat er heel veel woningen gebouwd moeten worden, voor statushouders, vluchtelingen, voor wie dan ook. Dan hebben zij ook recht op een woning, maar allemaal op de eigen beurt. Het vertrouwen in de politiek is al bijzonder laag en als je dan nog eens een keer statushouders als term erop plakt die voorgetrokken worden, wat heel Nederland ziet, heel Nederland heeft het erover, dan ben je verkeerd bezig en dat probeer ik vanuit mijn heel kleine

partijtje met twee zeteltjes, de landelijke politiek wijs te maken, of in ieder geval het gedachtegoed van onze burgers…

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg, u heeft geen tijd meer maar u heeft heel veel geluk want u krijgt wel vragen. Eerst van mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Toch nog even omdat het wel belangrijk is dat we het echt over de juiste dingen hebben. De vraag is of mijnheer Beusenberg ervan op de hoogte is dat de automatische voorrang in Haarlemmermeer er niet meer is.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg had ook een vraag, misschien is het dezelfde of misschien kan die meegenomen worden.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Niet dezelfde en ik gun mijnheer Beusenberg ook iets meer zendtijd, die krijgt hij van mij. Ik hoor mijnheer Beusenberg zeggen dat iedereen op zijn beurt moet wachten en ik vroeg me af of mijnheer Beusenberg dan bedoelt dat überhaupt niemand meer een urgentieverklaring mag krijgen, dus ook mensen met een beperking niet, of mensen die uit een gewelddadige relatie komen, om maar zoiets te noemen. Dat is eigenlijk wat ik hem hoor zeggen.

De VOORZITTER: Nog even geduld mijnheer Beusenberg want ook mijnheer Vermeulen had een vraag aan u.

De heer VERMEULEN: Nee, voorzitter, ik wil mevrouw Van Straten zeggen dat ondanks dat ze zegt dat er geen voorrangsregeling meer is voor de statushouders, die er wel zijn; 100 woningen gingen met voorrang naar statushouders, alleen heeft het een andere naam gekregen, ze mogen niet meer kiezen, ze krijgen hem toegewezen maar het verhaal is hetzelfde.

De VOORZITTER: Ik ga ingrijpen want het waren interrupties op het betoog van mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter, om met mevrouw Van de Meeberg te beginnen, natuurlijk moeten mensen die in een geweldsituatie zitten eerder geholpen worden dan andere mensen. Natuurlijk, als daar gevaar is, dan moet je zorgen als overheid dat dat weggenomen wordt, maar…

De VOORZITTER: U kijkt naar mij, laat ik mevrouw Van de Meeberg nog even het woord geven want dan kunnen we meteen even een debatje doen. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik ben benieuwd of mijnheer Beusenberg oorlog geen gevaar vindt.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg, hoe denkt u over oorlog?

De heer BEUSENBERG: Er wordt volgens mij niet geschoten in een asielzoekerscentrum, af en toe een beetje gestoken, maar er wordt niet geschoten naar mijn idee. Natuurlijk, je kunt er alles en nog wat bijhalen, maar het gaat erom dat iedereen hier veilig kan zijn en we gaan er ook vanuit dat het hier veilig is. Ik vind het eerlijk gezegd een beetje non-argument.

De VOORZITTER: Heeft u de vraag van mevrouw Van Straten nu meegenomen of niet?

De heer BEUSENBERG: Ja, maar dat is al door mijnheer Vermeulen eigenlijk al beantwoord. En er was er toch nog eentje?

De VOORZITTER: Dit lijkt me voldoende. Volgens mij zijn de vragen aan de orde geweest.

De heer BEUSENBERG: Heeft u niets meer?

De VOORZITTER: Zonder daar een oordeel over te willen uitspreken, mijnheer Beusenberg, u begrijpt het. Ik heb heel veel gehoord en ik hoop dat het college ook veel gehoord heeft, maar misschien kunnen ze een reactie geven. Ik geef het woord als eerste aan mevrouw Steffens.

Wethouder STEFFENS: Dank u voorzitter. Nou en of ik veel gehoord heb. Ook veel best bekende dingen, ook een aantal zorgen die u heeft en die kan ik heel goed begrijpen. En het college deelt die ook voor een groot deel met u. U heeft het gehad over de wens om veel sneller, veel meer woningen te bouwen in zijn algemeenheid. Ik denk dat we dat allemaal willen. Daarnaast de wens om ook meer flexwoningen te bouwen en te zorgen dat we daar snel, of versneld, nog ruimteprojecten, zoals het genoemd werd, of gebieden voor aan te wijzen. En ook iets over communicatie. En daar zou ik eigenlijk als eerste over willen beginnen.
Mevrouw Van Straten gaf aan dat zij de informatievoorziening slecht vond. U heeft daar ook nog een andere kwalificatie voor gebruikt en gezegd dat u die graag veelvuldiger zou willen dan nu. Wat wij nu doen, is u twee keer per jaar informeren over de taakstelling zoals we die krijgen. Wij krijgen ook pas in de loop van de helft van het eerste jaar te horen wat de taakstelling voor statushouders is voor het tweede jaar. En daarnaast wordt u over de rest van de woningbouwproductie en dergelijke natuurlijk via de bestuurlijke voortgangsrapportages geïnformeerd. Als u dat dus vaker wilt, of als u het anders wilt, dan hoop ik dat u dat straks verduidelijkt, want dan kan ik u misschien wel iets toezeggen, maar dit is even hoe het nu gaat. Ik weet niet of u dat in ieder geval veelvuldig of inhoudelijk genoeg vindt. Dat hoor ik dat graag van u terug.
Dan zegt u 'wat verwachten we nou van de statushouders? En wat mag een inwoner van de gemeente verwachten?' Er is geloof ik een interruptie. Voorzitter.

De VOORZITTER: Ik zie ook een hand van mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, ik weet niet of het handig is om meteen te reageren?

De VOORZITTER: Ik weet het ook niet, daarom twijfelde ik even, maar doe het toch maar.

Mevrouw VAN STRATEN: Ik denk het wel want anders gaan we weer door en dan zijn we het wellicht vergeten. Wij constateren dat Forza! toch echt specifiek naar informatie moet vragen waar iedereen nieuwsgierig naar is. Dus het gaat niet zozeer om de frequentie, maar wel om de openheid en de juiste informatie met ons delen.

De VOORZITTER: Wacht even mevrouw Steffens, mijnheer Vermeulen heeft een aanvullende vraag.

De heer VERMEULEN: Ik zou daar bovenop nog willen zeggen dat het misschien voor de wethouder handig is om dan de cijfers die u uiteindelijk ons heeft doen toekomen van WoningNet gewoon standaard aan de raad te verstrekken, zodat we ook zelf de trend kunnen zien die in die cijfers zit.

De VOORZITTER: Mevrouw Steffens.

Wethouder STEFFENS: Voorzitter, dat kan allemaal, dat is geen enkel probleem. We hebben natuurlijk cijfers die direct zo van de woningcorporaties zijn. U zegt 'cijfers van WoningNet', we hebben soms ook particuliere initiatieven. Dus het zijn meer initiatieven dan dat wat u ziet vanuit WoningNet. Maar ik kan

natuurlijk zorgen dat u bijvoorbeeld bij de informatie over de taakstelling ook hiervan een terugkoppeling krijgt. Als dat twee keer per jaar moet, zoals we dat nu al doen, dan kan dat. Dat is geen enkel probleem. Dan even over 'wat verwachten wij van statushouders?', dat was een vraag die mevrouw Van Straten stelde, maar ook 'wat mag een inwoner van de gemeente verwachten?' Om met dat laatste te beginnen, mocht het gaan over ervaren overlast, want ik denk dat u dat bedoelde, dan gaan we er natuurlijk van uit dat als een inwoner dat meldt, daar actie op komt. En dat kan in sommige gevallen richting de woningcorporatie zijn, als het gaat om overlast in je woon- of leefomgeving. Maar anderzijds zijn er natuurlijk ook andere vormen van overlast. En als die er zijn, dan mag een inwoner van ons verwachten dat we, als hij daar melding van maakt, daarop acteren. Hoe we daarop acteren, is natuurlijk heel verschillend omdat het over heel verschillende typen overlast gaat die mensen ervaren, wat overigens niet zozeer anders is bij andere inwoners dan bij statushouders. Dat is ook mijn beeld.
Maar wat verwachten we van de statushouders? Ja, als u dat mij vraagt, verwachten we dat zij snel inburgeren dat zij gauw de Nederlandse taal leren, dat zij aan het werk gaan, dat zij meedoen aan onze samenleving. En dat is natuurlijk ook wat we van hen verwachten. Dat wordt ze ook zo 'verteld', dat klinkt zo paternalistisch, maar dat is ook wat we van ze verwachten. En in alle begeleiding die vanuit Vluchtelingenwerk komt, maar ook vanuit andere organisaties, ga ik ervan uit dat dat voor hen ook duidelijk is op het moment dat ze, vaak met een heel brede glimlach, Nederlander worden.
Voorzitter dan zei u dat, maar voor u en na u verschillende anderen, zet wat harder in op de flexwoningen. Sorry voorzitter?

De VOORZITTER: U zei 'voorzitter, u zei', maar ik zei niets.

Wethouder STEFFENS: O. Ik moet altijd alles via de voorzitter spreken, maar dan zeg ik maar gewoon 'geachte raad'.

De VOORZITTER: U moet even zeggen wie die 'u' is. O, dat was de hele raad.

Wethouder STEFFENS: Aha. Ik was nog bij de reactie op mevrouw Van Straten, u, maar ook anderen met u, mijnheer Sidali heb ik het horen zeggen, maar ook andere collega's uit de raad, 'kunt u nu iets meer actie zetten op de flexwoningen?' Ik begrijp dat u niet bedoelt dat we niets doen, want dat hoor ik u ook zeggen. We zijn hard bezig maar het mag sneller, meer, vaker en dat is wat ik van u meekrijg.
Dan wil ik u toch meegeven dat we natuurlijk heel erg ons best doen en dat we woningen bouwen. We zetten flexwoningen neer. Maar we proberen ook in onzelfstandige en zelfstandige wooneenheden de statushouders een plek te geven, vaak ook gecombineerd met andere mensen die spoedzoekers zijn die onder bijzondere doelgroepen vallen. We hebben projecten in de Etta Palmstraat, de Lutulistraat, die kent u. Volgend jaar komt Sarabande daarbij. Eind van dit jaar komt Oostertuin daarbij, aan de Oosterdreef in Nieuw-Vennep.
Maar we herkennen ook de zorg die u heeft over het tempo en het aantal en daar wil ik nog iets over zeggen. Ik was nog niet klaar hoor, mevrouw Van Straten. We stuiten ook op een aantal hobbels. Ik denk dat u die kent, maar dat is onze realiteit. We kunnen niet overal bouwen. Er is niet overal geschikte bouwgrond en mijn collega Nobel gaat daar straks nog iets over zeggen. Ook over dat gevraagde lijstje waar u het over had. Maar tegelijkertijd hebben we ook een probleem met het aanleggen van nutsvoorzieningen en hebben we op dit moment natuurlijk ook een groot tekort aan materiaal en bouwpersoneel, dus het wordt er niet makkelijker op. Dat betekent niet dat we stil zitten, dat we niks doen. We zijn nog steeds actief aan het kijken, bijvoorbeeld in bestaande gebouwen of we daar onzelfstandige wooneenheden kunnen realiseren en we hebben nog een aantal projecten voor 2024 in een initiatieffase.

De VOORZITTER: Daar heb ik nu een vraag over, van mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik dank de wethouder voor het meer dan uitgebreide antwoord tot zover en een van de vragen, een van de vragen die die ook de VVD net stelde, was 'meld in Den Haag welke problemen wij hier hebben met die enorme huisvestingsopgave die zij bij ons neerleggen.' Want ik begrijp heel goed wat u er allemaal aan doet om pleisters te plakken op de Haagse wonde. Maar uiteindelijk…

Wethouder STEFFENS: Ik hoor wat u vraagt. Ik ga u daarop antwoorden, mag dat voorzitter?

De VOORZITTER: Ja, van mij mag dat.

Wethouder STEFFENS: Dan doe ik dat direct.

De VOORZITTER: Dat scheelt misschien wel een motie zelfs.

Wethouder STEFFENS: Mijnheer Vermeulen, dat gebeurt wekelijks. Onze burgemeester zit in het Veiligheidsberaad en meldt daar elke week weer dat het niet realistisch is, wat ons gevraagd wordt. Maar ja, dat gaat dan soort van 'je meldt het, men hoort het, men knikt'. En vervolgens krijgen wij gewoon een nieuwe opgave als het gaat om de huisvesting van statushouders die alleen al in de eerste helft van volgend jaar twee keer zo hoog is als die van de eerste helft van dit jaar. Dus dat lost het probleem niet op. We moeten het een doen en het ander niet laten. Dus wat betreft uw signaal om opnieuw een signaal te geven naar Den Haag, als uw raad dat met u wil doen, dan gaan we dat met plezier doen, maar begrijp van ons dat dat gebeurt in alle mogelijke momenten die wij hebben in overleg met anderen in Den Haag en daaromheen, voorzitter.

De VOORZITTER: Ik begrijp dat het gebeurt, maar mijnheer Vermeulen heeft daar toch nog een vraag over.

De heer VERMEULEN: Dit verschaft mij heel veel duidelijkheid, want zolang men in Den Haag weet dat wat u ook zegt, wat u ook tegensputtert, u het gewoon blijft doen, gaat er nooit iets veranderen. Waarom gaat er niet gewoon een keer een keihard 'njet' naar Den Haag, 'nee, we doen het niet meer, het is klaar'?

Wethouder STEFFENS: Mocht het zo zijn, mijnheer Vermeulen, dat uw raad met elkaar vindt dat we dat moeten zeggen, dan is dat wat we moeten zeggen. Maar ik kan u wel vertellen, u kent de consequenties: als het gaat om de huisvesting van statushouders komen er torenhoge boetes en als die geweest zijn, zegt de provincie 'u zegt dat u het niet kan? Ik zie daar een stukje grond. Wij gaan daar wat neerzetten en u mag de rekening betalen'. Ik hoop dat u het laatste zinnetje ook hoorde 'u mag als gemeente Haarlemmermeer de rekening betalen'. Dat is natuurlijk wat wij niet willen. Wij willen de regie hebben op de wijze waarop we statushouders huisvesten. Ik heb u een aantal voorbeelden genoemd, onzelfstandig, zelfstandig, gecombineerd met andere spoedzoekers, op verschillende locaties, niet in hele grote aantallen bij elkaar want daar heb ik u ook over gehoord. Meer mensen zeiden daar iets over. Volgens mij zijn we daar hard mee aan het werk. En nee, het gaat niet zo snel als wij graag zouden willen.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen wil heel graag nog even reageren.

De heer VERMEULEN: Ik hoorde net een enorme doorbraak; 'als wij het niet doen, wijzen ze een stukje grond aan'. Laten ze dan dat stukje grond nu aanwijzen, dan kunnen we daar die flexwoningen bouwen.

Wethouder STEFFENS: Als dat zou gebeuren, voorzitter, via u naar meneer Vermeulen, dan gebeurt wat ik u net gezegd heb: zij doen het hoe zij het willen, presenteren volgens de rekening en het gebeurt niet meer op de manier zoals ik veel van u hoorde zeggen, kleinschalig, gemengd met andere spoedzoekers op verschillende locaties, enzovoort. Dus ik zou er geen voorstander van zijn, maar nogmaals als uw raad zegt 'we gaan het gewoon niet meer doen, zeg maar nee'. Dan hoor ik dat graag. Dan kunnen wij niet veel anders dan dat doen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, maar misschien is dit iets voor de tweede termijn?

Wethouder STEFFENS: Voorzitter, ik ben alleen nog iemand een antwoord schuldig. Want er waren niet heel veel vragen aan het college gesteld, maar deze vraag was er ook van mevrouw Woolthuis van HAP. Zij noemde een aantal percentages en vroeg of dat correct was zoals zij dat opnoemde. Mevrouw Woolthuis, het is even de vraag vanaf welke kant je kijkt. Maar als ik u een beetje verstaan heb, dan is het nog positiever dan u het had gesteld. Het was namelijk tussen 2019 en 2021 zo'n 6% tot 8% waar het gaat om de toewijzing aan statushouders. In 2022 zo'n 8%. En we verwachten in 2023 dat het percentage iets hoger wordt, maar de 12% die u zo had uitgerekend, is dus net even anders, maar misschien wel meer zoals u in uw verhaal passend zou vinden.
Voorzitter, ik had geen vragen meer.

De VOORZITTER: En ook geen tijd meer, dus dat scheelt.

Wethouder STEFFENS: Maar ik zou de vraag over de gronden graag door mijn collega van Ruimtelijke Ordening laten beantwoorden.

De VOORZITTER: Dat snap ik ook, die heeft ook geen tijd meer, maar ik ga dat toch even laten doen want volgens mij is het wel handig om wat verduidelijking aan de raad te geven.

Wethouder NOBEL: Het kan ook kort, want eerder is ook een motie ingediend. Mevrouw Van Straten zei dat ook al. Toen zijn we ook terugkomen naar de raad met een brief, dus dat deel hebben we al beantwoord, maar ik kan me wel voorstellen dat een heel aantal mensen blijft denken 'ja, maar zijn er dan toch echt niet meer kansen?' Vandaag hebben we toevallig weer zo'n kans verzilverd als college door aan te geven dat we in Zwanenburg flexwoningen willen bouwen. Dus daar waar we die mogelijkheden zien, grijpen we ze echt wel en ik wist niet dat die vraag vandaag zou komen, maar het komt wel mooi uit dat dat ik dan vandaag ook in de raad kan zeggen dat we daar waar kansen zijn, ze ook echt wel proberen te verzilveren. Maar het laaghangend fruit, dat hebben we echt met elkaar gehad. Ik zie door de oogharen heen nog wel een aantal locaties, maar daar hebben we medewerking van het rijk nodig, met name op LIB-gebied. Ook daar wordt achter de schermen hard op geduwd, maar dat zijn niet heel kansrijke locaties.

De VOORZITTER: Ik zie dat mijnheer Sidali u nog aan een kansrijke locatie wil helpen.

De heer SIDALI: Was het maar waar, voorzitter, maar zie dit wel als een uitgestoken hand als u zegt 'door de oogharen heen, zie ik wel wat'. Laat ons meekijken door die oogharen heen dan, zodat wij dan als raad ook in de positie zijn om te zeggen 'dat is waar het college aan werkt'. En niet nu heel breed zeggen 'daar waar zich een kans voordoet, gaan we dat aangrijpen'. Dus neem ons mee bij het kijken door die oogharen. Dat is eigenlijk wat de PvdA vraagt.

De VOORZITTER: Er was ook uw oproep over de trechter volgens mij. Mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel. Voorzitter, het college heeft al een ding net genoemd dat ik inderdaad ook in mijn hoofd had. Want ik hoor echt wel wat het college zegt over flexwoningen en over de woningbouwopgave, maar we hebben het hier als raad al zo vaak over gehad en het lijkt echt of we niet veel verder komen als het gaat om het bouwen van die flexwoningen of die tijdelijke woningen. Dus mijn vraag aan het college blijft: wat kunnen we als raad dan nu nog meer doen na alle discussies die wij hebben gehad, na alles wat we hebben aangedragen, om dit toch van de grond te krijgen? Een ideetje is inderdaad druk uitoefenen om te bouwen binnen die contouren van het LIB-gebied. Want dat is de ruimte die wij nog wel hebben.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Ik wil de heer Vermeulen ook een beetje helpen, want volgens mij werd zijn vraag net verkeerd opgepakt. Daarom ga ik hem gewoon opnieuw stellen, want het is wel interessant dat als wij met z'n allen die ruimte niet kunnen vinden kunnen vinden voor woningen en de provincie dan een plek aanwijst, de provincie die plek dan wel kan vinden. Want dan moeten ze volgens mij één ding doen en dat is hun eigen regel overboord gooien. Daar ben ik in geïnteresseerd. Ga dat gesprek eens aan met de provincie.

De VOORZITTER: Ik heb net gezegd, als we nog iets doen in tweede termijn, is dat een interessant onderwerp om met elkaar over van gedachten te wisselen, over die njet. Mevrouw Van Straten steekt heel urgent haar vinger op. Ik kom dadelijk bij u, mevrouw Van de Meeberg. Eerst mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Ik denk voor we die discussie beginnen met elkaar voorzitter, het ook echt heel goed is om te weten wat het college precies heeft gevraagd daar, want ik hoor 'we vragen heel veel en we krijgen steeds nee te horen'. Dan blijft het daar een beetje bij en dan moeten we als raad maar zeggen wat we dan moeten doen. Ik denk dat we hier ook willen zien dat de urgentie bij het college leeft en dat het college al heeft gezegd 'we zien daar mogelijkheden en waarom schuiven jullie die lijn niet op?', om maar even in de woorden van mijnheer Van der Peet te spreken, want de nood is aan de man.

De VOORZITTER: Ja. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter, het ging net even over de motie die een tijdje terug is ingediend, niet alleen door D66, maar ook door een aantal andere indieners, waaronder de PvdA en GroenLinks, als ik het me goed herinner, om te kijken waar dan wel de ruimte zit. De brief die het college toen heeft gestuurd was 'ja dat kan, maar dan moet je zelf met een liniaal op de kaart kijken waar je dat dan zou willen'. Dat maakt het echt wel heel erg lastig voor raadsleden om dan te bepalen waar dat gewenst is. Er is mogelijkheid, we hebben best veel grond in eigendom waar we zelf dus de regels voor kunnen bepalen en ik hoop dat we een manier kunnen vinden met elkaar, dat is eigenlijk niet aan de orde in deze sessie, om daar concreet stappen in te maken want wij willen wel.

De VOORZITTER: Ik probeer het ook een beetje terug te halen naar waar de sessie om begonnen is. Dat was de huisvesting van de statushouders, het wordt inderdaad wel breed. Mijnheer Nobel, heeft u nog een laatste toevoeging?

Wethouder NOBEL: Heel kort, de urgentie wordt uiteraard gevoeld door het college en laten we dan toch maar iets doen dat we normaal gesproken niet doen omdat stille diplomatie beter werkt als je stilhoudt, maar laat ik dan u maar gewoon meenemen, ook door de oogharen heen. We hebben bijvoorbeeld flexwoningen geplaatst bij de Oosterdreef en aan de overkant, op de oude locatie van het zwembad in Nieuw-Vennep, daar zien wij bijvoorbeeld mogelijkheid om exact hetzelfde te doen. Achter

de schermen - nu is het dus geen stille diplomatie meer - zijn we daar heel hard mee bezig geweest. Er zijn rijksambtenaren hier geweest, tot aan het allerhoogste niveau van de DG aan toe en ook achter de schermen proberen we met belletjes met Kamerleden, soms zelfs ook bewindspersonen als we die spreken op andere locaties, om de minister en de staatssecretaris ervan te overtuigen dat dat goede locaties zijn. Maar tot op heden heeft dat nog niet geleid tot de resultaten die wij graag met elkaar zien en het LIB gooit daar roet in het eten. Maar dat is bijvoorbeeld een van de zaken waar we heel graag willen, waar we maximaal aan de achterkant druk uitoefenen, maar wat nog niet heeft geleid tot het gewenste resultaat. Dus ik deel die teleurstelling. Dus de urgentie voelen we echt wel. Het is al vaak uitgesproken 'kunt u meer doen?' Ik heb niet het idee dat u heel veel meer kunt doen. Wij zullen ons stinkende best blijven doen en als er dan een kans voorbijkomt, zoals bijvoorbeeld in Zwanenburg, grijpen we die direct. Ik heb u nu meegenomen door de oogharen heen. Volgens mij voelen we de urgentie samen.

De VOORZITTER: Mevrouw Woolthuis wil hier nog iets aanvullend op vragen.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter, het is absoluut niet mijn bedoeling om een debat te beginnen met het college, maar mijn vraag blijft: wat heeft het college dan van de raad nodig om dit toch mogelijk te maken?

Wethouder NOBEL: Het simpele antwoord is: niets. U heeft helaas de middelen niet om dat mogelijk te maken, want ik ben ervan overtuigd dat als u ging over het LIB, u ons allang in staat had gesteld om bijvoorbeeld die flexwoningen te gaan bouwen aan de overkant van de Oosterdreef. Helaas moeten we daar echt voor bij het rijk aankloppen. Daar blijven we aankloppen. Daar blijven we ons stinkende best doen, maar de mogelijkheden die u als raad heeft om ons college te helpen, heeft u volgens mij al lang en breed benut.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Als antwoord op mevrouw Woolthuis, ik ben het niet helemaal eens met wat de wethouder zegt. We hebben namelijk die motie waarbij we eigen ruimte in beeld hebben gebracht. Eigen grond, in ons eigendom, waar we onze eigen regels – binnen de wet – kunnen maken. Dus ik denk dat we dat als raad wel kunnen doen.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter, daar wilde ik ook naar toe, maar het antwoord is al gegeven.

De VOORZITTER: Precies. Mijnheer Van der Peet nog, een ander antwoord en daarna mevrouw Gumbert nog.

De heer VAN DER PEET: Ik wil toch even reageren. Kijk, het gaat hier over RO. In de vorige periode hebben we het er uitvoerig over gehad. Maar op vrijwel elk perceel dat daarin genoemd staat, zit een regel, dat is van de provincie, dat is van het rijk, dat is een bestemmingsplan, een ecologische zone, we kunnen het allemaal verzinnen. Een open plek waar we onze gang kunnen gaan? Nou, vergeet het maar.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Maar laten wij nou over de bestemmingsplannen gaan, met elkaar.

De VOORZITTER: Niet helemaal. Mevrouw Gumbert, u had ook nog uw vinger opgestoken.

Mevrouw GUMBERT: Ja, dank u wel voorzitter. Ik zou zelf toch niet het LIB zomaar terzijde willen schuiven, als we dat al zouden kunnen, want het lijkt mij niet alleen voor statushouders, maar ook voor andere spoedzoekers en kwetsbare groepen toch wel belangrijk om niet in een gebied te wonen met ongezonde geluidsoverlast.

De VOORZITTER: Volgens mij beginnen we nu min of meer aan de tweede termijn. Ik kijk nog even naar het college om te zien of zij het gevoel hebben dat ze geantwoord hebben. Ja. Dan ga ik nu eerst even ophalen waar we het in tweede termijn over willen hebben denk ik, want de sessie ging over de huisvesting van statushouders. Inmiddels gaat het met name over flexwoningen, maar ik wil eerst aan Forza! vragen of zij nog punten hebben voor de tweede termijn.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Eigenlijk loopt het debat alleen maar zoals ik had mogen hopen dus wat dat betreft, dank aan de hele raad. We hebben nog een vraag op het punt dat mijnheer Van der Peet net nog voor de tweede keer inbracht, als er allerhande dingen niet mogen en wij zeggen 'we doen het niet meer', kan er plotseling wel grond worden aangewezen. Dan wil ik wel eens kijken welke grond er dan aangewezen wordt. Misschien moeten we dan gewoon een keer als raad onze hakken in het zand gaan zetten.

De VOORZITTER: Dat is uw inbreng en de vraag?

De heer VERMEULEN: Ik wil inderdaad met alle collega-raadsleden erover praten, als er dingen mogelijk zijn op het moment dat wij het op scherp stellen, misschien moeten we dan een keer iets op scherp gaan stellen met z'n allen.

De VOORZITTER: De hakken in het zand, zo begrijp ik het. Wie wil daar een reactie op geven? Ik zie mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja, dank u wel voorzitter. Ik ben een beetje huiverig voor dit soort spierballentaal, voorzitter, want ik denk dat we dat echt met z'n allen niet moeten willen, wachten totdat de provincie langskomt en zegt 'wij gaan het wel voor u doen'. Ik denk dat we de regie zelf moeten houden, want die koffie willen we echt niet gaan drinken met de provincie. Stel je voor – mind you, er komt straks een spreidingswet, maar laten we het daar vooral niet over hebben – dan komt de provincie en die zegt inderdaad 'daar wilt u sowieso al woningen gaan bouwen, we trekken dat nu voor om statushouders te kunnen huisvesten, dus daar gaat u nu flexwoningen bouwen omdat u daar al een plan heeft om woningen te bouwen'. Als je dat spel wilt gaan spelen, be my guest, maar ik zou dat niet willen voorzitter. Laten we de regie in eigen hand houden en laten we gewoon zelf kijken waar we kunnen bouwen, want de provincie kan een heel eind gaan als dat echt moet.

De VOORZITTER: Ik doe even een rondje. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vind het toch heel mooi om te horen dat een antwoord voor verschillende interpretaties openstaat; de heer Vermeulen hoort 'als we onze hakken in het zand zetten, krijgen we onze zin', en ik hoorde net zoals meneer Sidali 'als we onze hakken in het zand zetten, dan zijn we de regie kwijt'. En ook de VVD is zeker niet voor die optie, omdat we zelf regie willen houden. We hebben al eerder aangegeven, dat is juist zo belangrijk, want dan hebben we invloed op heel veel andere zaken, zoals leefbaarheid, mensen aan het werk krijgen, mensen laten integreren. Op het moment dat we die regie kwijt zijn, hebben we daar ook geen invloed meer op.

De VOORZITTER: De hakken in het zand, of grip. Mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: Ik neig ook naar… Nee, volgens mij is het niet de bedoeling dat wij bij iedere regel van de landelijke overheid onze hakken in het zand gaan zetten. Dat is niet zoals we zijn georganiseerd, zoals we democratisch zijn georganiseerd in dit land. De overheid bepaalt dingen, de landelijke overheid, en wij hebben dat gewoon uit te voeren. En we moeten dan met elkaar kijken hoe we dat moeten doen. Dat is lastig, dat is moeilijk. Dat is vervelend soms, maar dat is wel onze taak. We kunnen dan wel protesteren en een brief schrijven, hoewel ik daar ook direct het nut niet van inzie, op dit dossier. Maar hakken in het zand lijkt me een heel slechte optie.

De VOORZITTER: Ik had al een tijdje de vinger gezien van mevrouw Van de Meeberg en daarna mijnheer Van der Peet.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel. Voorzitter, ik hoor mijnheer Vermeulen zeggen 'hakken in het zand'. Ik denk dat dat ook wel de stijl is van Forza!, om heel veel herrie te maken, om te kijken of ze op die manier iets voor elkaar kunnen krijgen. Onze stijl is iets anders, meer constructief, denk ik. Vandaar dat we toen ook die motie hebben ingediend om te kijken waar eigen ruimte is met grond in eigendom van de gemeente. En ik zou eigenlijk graag van deze gelegenheid gebruik willen maken om te vragen aan de collega's: hoe zullen we dat samen met elkaar vorm gaan geven?

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Voorzitter, ik heb dan wel meteen de gelegenheid om op beide punten te reageren dus dan fijn dat ik achteraan in het rijtje mocht. Ik hoor twee dingen. Mevrouw Van Straten had het er ook over, waar het volgens mij in essentie om gaat, wat ik bedoel, is dat de provincie zich nu als grensrechter opstelt. En we moeten het samen gaan oplossen met elkaar en hen betrekken bij de ideeën die zij dan hebben voor locaties. Want als het scenario voorligt dat zij die regie gaan pakken, wat zijn dan uw ideeën? Misschien kunnen we daar gebruik van maken, van die kennis en ideeën. Het gaat er niet om dat we de regie uit handen moeten geven, dat we de hakken in het zand moeten zetten en dus het over willen laten aan de provincie. Nee, betrek ze erbij, ga het samen oplossen, in plaats van tegenover elkaar. Dat is mijn punt dat ik in tweede termijn opnieuw wilde maken.
En in reactie op D66. Alle bestemmingsplannen die wij in Haarlemmermeer maken zijn voor 80-90% gevuld met regels van anderen en die kunnen wij gewoon niet aanpassen. Wij kunnen niet een ecologische zone die bepaald is vanuit de provincie, of vanuit zelfs een grotere regio, of weet ik veel wat, zomaar aanpassen. Er zit heel weinig bewegingsruimte in bestemmingsplannen, zeker in de buitengebieden. Het Bijzonder Provinciaal Landschap zit ook vooral dwars, dus we moeten niet denken dat daar een wonder uitkomt.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg heeft daar een andere gedachte over?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik heb een aanvullende vraag voor mijnheer Van der Peet of dat betekent dat we dan dus maar niet moeten kijken met elkaar naar waar dan wel de ruimte is, want ik denk 'we hebben super weinig knoppen waar we met elkaar aan kunnen draaien'. Dit is er een.

De VOORZITTER: Daar weet u het antwoord al op, maar mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja, dan is mijn wedervraag: denkt u dat het college dat nog niet gedaan heeft? Want ik hoor de wethouder duidelijk zeggen dat al het laaghangend fruit al lang en breed geplukt is.

De VOORZITTER: Nu gaan we vragen aan elkaar stellen, maar volgens mij is het handig… Mevrouw Van Straten, laat ik er daarna iets over zeggen. En daarna mijnheer Den Butter.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u voorzitter, ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van der Peet, dat we iedere centimeter volgens mij in deze gemeente al bestemd hebben. En als mevrouw Van de Meeberg echt denkt dat dat een oplossing is, dan zou ik toch echt voorstellen: kom dan zelf met een oplossing welk stukje zouden we anders kunnen inrichten?

De VOORZITTER: Nu komen we terug op een motie die we eerder hebben behandeld. Zijn er nog anderen die op het punt van mijnheer Vermeulen iets willen inbrengen, want daar gaat het over?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Maar voorzitter, ik werd aangesproken, dus ik wil heel graag even reageren als dat mag.

De VOORZITTER: Kort.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Kort is: dat hebben we gedaan en het college heeft gezegd 'er is zoveel, daar hebben we de ambtelijke capaciteit nu niet voor om dat allemaal uit te zoeken. Er is mogelijk, maar de ambtelijke capaciteit staat het niet toe op dit moment om alles uit te zoeken'. Dus het is aan de raad om daar een concrete invulling te geven en met een gerichtere opdracht te komen naar het college. Daar zou ik graag de gezamenlijkheid in willen vinden.

De VOORZITTER: Dan geef ik het woord nog even terug aan mevrouw Van Straten, want ik denk dat die ook aangesproken wordt.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, dit vind ik nog steeds heel abstract en vaag. Dus geef dan voor die gerichte invulling, zou ik dan willen vragen aan mevrouw Van de Meeberg, een voorzet. Dan kunnen wij daarop reageren, maar dat is nu nog steeds heel vaag.

De VOORZITTER: Ik snap het, maar mevrouw Woolthuis zit al heel lang te popelen om hier iets over te zeggen.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja, dank u wel voorzitter. Ik wil mijnheer Sidali en mevrouw Van Straten bijvallen op het feit dat wij graag grip willen houden hier in de gemeente op wat wij doen. Want inderdaad, de kans is heel erg groot dat op het moment dat zij om de hoek komen wij gewoon een ander bouwplan ergens in de wacht kunnen zetten en dat we dat dan moeten herbestemmen of dat we daar dan andere flexwoningen moet bouwen, terwijl daar ook al plannen liggen om de andere woningvoorraad te vergroten.
Dan wil ik ook mevrouw Van de Meeberg bijvallen, want we hebben inderdaad die motie ingediend om te zoeken 'waar is er dan wel plek in de gemeente, welke stukken grond hebben we en waar kunnen wij voor andere doelgroepen dus, ook nog woningen bouwen?' En inderdaad, we hebben een lijst gekregen en die was ellenlang. Het is best lastig om daaruit te filteren waar het wel en waar het niet kan en daar speelt de ambtelijke capaciteit ons echt parten, ons en het college. Dat is dan echt wel iets waar wij als raad ook naar moeten gaan kijken.

De VOORZITTER: Ik zie heel veel vingers hierover, over het ernaar kijken. Ik heb al een tijdje geleden de vinger van mevrouw Gumbert gezien. Dat ging misschien nog over de hakken in het zand maar misschien ook wel hierover. Dat is dan een ander onderwerp denk ik, maar mevrouw Gumbert van GroenLinks.

Mevrouw GUMBERT: Dat ging inderdaad nog over de hakken in het zand, omdat het zoals ik het van de wethouder begreep, zo is dat als wij als gemeente zouden zeggen 'we doen het gewoon niet meer

en de provincie komt dan met een plan', daar ook een prijskaartje aan zit. De consequentie ervan zou kunnen zijn dat wij andere vormen van woningbouw voor andere inwoners dan die statushouders die dan door de provincie verplicht geregeld worden, dan niet meer kunnen verwezenlijken en dat lijkt me een heel onwenselijk gevolg.

De VOORZITTER: We hebben nog een minuut of acht. Ik denk dat het handig is om het toch nog even te hebben over dat punt van mevrouw Van de Meeberg over het zoeken naar locaties. Dat is volgens mij het enige punt dat nog resteert. Ik zie mijnheer Vermeulen en mijnheer Sidali en daarna mijnheer Van der Peet.

De heer VERMEULEN: Ja. Ik wil ondanks dat mevrouw Van de Meeberg wel een klein beetje lelijk tegen mij geweest is, haar toch daar helemaal in bijvallen, want wij zijn daar als Forza! ook helemaal voor, voorzitter. Wat we zouden kunnen doen, is publiceren op de gemeentelijke website welke stukken grond we hebben, welke beperkingen daarop liggen en dan vervolgens ontwikkelaars met innovatieve plannen laten komen om aan te geven hoe zij denken dat daar toch tijdelijke woningbouw mogelijk is. Voor tijdelijke woningbouw gelden veel soepelere regels dan voor reguliere woningbouw, dus laten we gewoon de markt uitdagen om onze problemen op te lossen.

De VOORZITTER: De markt uitdagen. Mijnheer Sidali wil daar ook een reactie op geven.

De heer SIDALI: Op mevrouw Van de Meeberg van D66 inderdaad. We denken als PvdA graag mee, om, zoals ik al zei, te trechteren. Ik denk dat we dan gewoon met een set van gerichte vragen komen aan het college waar we het college mee kunnen helpen. In ieder geval om te komen tot kansrijke gebieden waar we niet ellenlang over moeten soebatten. Als we dat constateren, komen we misschien wel verder en als dat niet veel is, dan is dat misschien niet veel, maar dan is het misschien wat. En dan kunnen we ons daarop concentreren. En ik ben ontzettend blij met de ambtelijke capaciteit die vergroot gaat worden op het fysiek domein. Jongens! Want daar hebben we het vorige week nog over gehad. Daar wordt flink veel geld aan besteed, dus dat belooft goede tijden. Het belooft echt goede tijden, dus die ambtelijke capaciteit, dat gaat helemaal goed komen, voorzitter.

De VOORZITTER: Ik dank u voor uw optimisme, maar ik zie toch ook wel wat andere gezichten. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u voorzitter. Ik wil toch weer even terugkomen op het gesprek dat we in de vorige sessie hebben gehad. Toen hebben we geconstateerd met elkaar, dat bracht de PvdA ook zelfs in, 'we hebben een capaciteitstekort waardoor we nu al met bestaande woningplannen keuzes moeten maken over welke we wel door laten gaan en welke niet'. Bestaande woningplannen. En nu wordt er wederom iets extra's bij gedaan. We zijn ook niet eens aan die prioritering toegekomen. Wat zijn de kaders om te prioriteren? Die zouden we met elkaar gaan bespreken en nu wordt hier voorgesteld om als raad er nog weer eens eventjes wat tegenaan te gooien. Dus ik wil iedereen er bewust van maken wat we hier dan eigenlijk aan het doen zijn en of dat wel reëel is, of we hier niet met een soort fopspeen bezig zijn.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ik ben het helemaal eens met de fopspeen van mevrouw Van Straten, dat is voor mij al wat langer geleden, maar die lijst die is opgevraagd en die is gegeven, dat zijn de percelen die in eigendom zijn van de gemeente. Het inventariseren van de kansen van die percelen was juist wat een enorme bak tijd en energie kost. Dat is ook echt waar. Je kunt het ook zelf doen. Dan moet je voor 2000 percelen, of ik weet niet precies hoeveel het er waren, allemaal op www.ruimtelijkeplannen.nl even

al die bijlages openen even alles doorlezen. Dat is eigenlijk wat er moet gebeuren. Dus het is gewoon geen reële vraag. En eigenlijk zegt u ook 'wij hebben niet het vertrouwen dat alle kansen die er wel zijn ook benut zijn'. Er zitten daar kundige ambtenaren, veel ambtenaren bij RO, gelukkig worden het er nog wat meer. Maar waarom zouden wij als leek en als raadsleden meer kansen zien dan zij zien?

De VOORZITTER: Ja, het begint tot een afronding te komen, ik geef eerst het woord aan de heer Vermeulen en daar aan mevrouw Van de Meeberg en dan wil ik de sessie graag concluderen.

de heer VERMEULEN: Voorzitter. Dank u wel. Mijnheer Van der Peet, ik gaf daarnet al een voorzetje daarvoor. Ga dat niet doen als ambtelijk apparaat, ga dat niet doen als gemeente maar publiceer het stuk grond en hang daaronder de documenten die de regelgeving bevatten die op de stukken grond gelden en laat mensen vanuit de markt zelf kijken naar wat de beperkingen zijn op een stuk grond. En als iemand daar brood in ziet, meld je vooral bij de gemeente.

De VOORZITTER: U herhaalt nu wat u net zei en toch komen er allerlei reacties op. De heer van der Peet en mevrouw Van Straten en dan ga ik echt naar mevrouw Van de Meeberg om het laatste woord aan haar te geven.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter, dat is nou juist het mooie van www.ruimtelijkeplannen.nl, dus ik noem het nog maar een keer extra voor alle luisteraars en initiatiefnemers die iets willen, want dat kun je daar gewoon doen. Je kunt daar kadastergegevens inzien, van wie het perceel is, en je ziet daar ook de beleidsregels. Het is niet heel makkelijk, dat gaat met de Omgevingswet wat beter worden, maar het is al mogelijk.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Ja dank u wel. Ik wilde ook aangeven dat we gelukkig in Nederland regels hebben die gewoon openbaar zijn, dus die kan iedereen al gewoon inzien.

De VOORZITTER: Dan als laatste mevrouw Van de Meeberg over het punt van het beschikbaar maken van zoveel mogelijk locaties, om het zo maar samen te vatten.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dat was eigenlijk niet wat ik wilde zeggen, voorzitter. Ik stel er ook niet zo'n prijs op dat u mij gaat sturen met wat ik moet zeggen.
Ik wil wel reageren. Ik hoorde de VVD en de CDA zeggen 'ja, maar dat is heel moeilijk. We hebben een heel groot probleem. We willen allemaal het oplossen, maar dit is zo moeilijk, we gaan het niet doen'. Laten we kijken wat we wel kunnen doen. Hier ligt een optie en als we er dan op uitkomen dat de mogelijkheden misschien toch beperkt zijn, dan kan dat, maar dat kunnen we nu gewoon nog niet zeggen. Daarom zeg ik – maar goed, ik heb gelukkig steun genoeg gehoord om te kijken wat we wel kunnen doen – laten we gewoon kijken naar wat er wel mogelijk is. En niet bij voorbaat al zeggen 'het is heel moeilijk, we gaan niets doen'. Dat is niet onze stijl.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan concludeer ik in ieder geval het sessieverzoek voldoende is besproken. Ik heb een aantal aangekondigde moties gehoord. Ik heb er twee van Forza! gehoord waarvan de status niet helemaal helder is en ik heb een beetje de motie van de PvdA gehoord over het trechteren van kansrijke gebieden. Daar heb ik D66 ook over gehoord, 'laten we daarnaar kijken', dat komt dus terug, neem ik aan.
Verder heb ik een toezegging gehoord van het college over de cijfers van WoningNet, dat bij de cijfers van WoningNet de informatie over de taakstelling ook zal worden toegevoegd. Dat is volgens mij wat ik

hier heb opgeschreven. Ik dank iedereen voor de aanwezigheid en voor het levendige debat. Ik sluit de vergadering.